

کارگران شهرداری شوش در تجمع اعتراضی: در سال جدید حقوق تگرفته‌ایم

گروهی از کارگران شهرداری شهر شوش، صبح دپروز در اعتراض به مطالبات معوقهٔ مزدی و بیمه‌ای دست‌آر کار کشیده و مقابل ساختمان فرمانداری تجمع کردند.این کارگران که خواهان تبدیل وضعیت و عقد قرارداد مستقیم‌باشهرداری هستند،به‌ایلنا گفتند: پیمانکاران ما ه‌ماه‌بدون پرداخت مطالبات قانونی،بخش زیادی از حقوق حداقلی ما کارگران را برداشتی‌می‌کنندو در سال جاری به‌پهانه‌های مختلف،هنوز هیچ حقوقی به‌حساب کارگران واریز نکرده‌اند.آنها باانتقاداز اوضاع معیشتی خودگفتند:در حالی مشکل معوقات مزدی ما کارگران سال‌هاست همچنان ادامه دارد که در سال جاری کارفرما اعلام کرده‌توانایی مالی کافی برای افزایش سالانه حقوق‌ها را ندارد. کارگران حاضر در این تجمع، همچنین خواستار تعیین تکلیف وضعیت بیمه‌ای خود شدند و گفتند: پرداخت حق بیمه کارگران شرکتهی سه‌ماه‌در سال گذشته(۱۴۰۴) و یک‌ماه‌در سال جاری به‌تاخیرافتاده.در عین حال کارفرمای همکاران قرارداد حجمی نیز که‌از ماه‌های پیش از شهرداری خارج‌شده‌هنوز حق بیمه‌دو‌ماه‌فروردین و تیرماه‌سال ۱۴۰۳ را به‌تامین اجتماعی واریز نکرده‌و مظاهر آفشد پروداخت‌آن‌را هم‌بن‌دادین کارگران با تآکیدبر اینکه مسئولان شهری پاسخگویی مطالبات معوقه کارگران نیستند، گفتند: شهرداری معتقداست هیچ‌نقش و دخالتی در پرداخت مطالبات معوقه کارگران شرکت پیمانکار ندارد در حالی که پیمانکار طرف قرارداد باشهرداری است و به‌نوعی کارفرمای اصلی، به‌حساب می‌آید. کارگران در خاتمه گفتند: این روزها تامین هزینه‌های زندگی شوخی‌بردار نیست به‌همین دلیل از مسئولان مربوطه‌می‌خواهیم در مورد پرداخت مطالبات کارگران چاره‌اندیشی کنند.

تجمع بازنشستگان کارگری در چند شهر

روز گذشته (۱۰ خرداد ماه) جمعی از بازنشستگان تامین اجتماعی در شهرهای مختلف از جمله رشت، شوش و تهران مقابل ادارات تامین اجتماعی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان به لایحه «ایجاد نظام جدید تامین اجتماعی» اعتراض کرده و خواستار توقف مداخله دولت در امور مدیریتی سازمان و حفظ استقلال صندوق شدند.
بازنشستگان همچنین خواهان پرداخت بدهی دولت به تامین اجتماعی و حل مشکل نقدینگی آن شدند و گفتند: دولت انتظار داریم در شرایط فعلی، همانند دیگر صندوق‌های بازنشستگی، افزایش حقوق بازنشستگان را عمل کند.
بازنشستگان شوش همچنین خواستار اجرای کامل ماده ۵۱ قانون تامین اجتماعی و تقای در مانگه‌های این شهر به پلی کلینیک و بازگشت امتیاز خلع شده تامین اجتماعی این شهر شدند.

مرگ یک کارگر مقنی در کرمان

سست بودن خاک دهانه چاه، باعث مرگ یک کارگر مقنی در کرمان شد. به گزارش ایلنا، این حادثه زمانی رخ داد که یک چاه کن حین لایروبی چاه آب کسستوروزی در منطقه جبال بارز جنوبی استان کرمان، به دلیل سستی بودن خاک دیواره چاه و سقوط سنگ روی سرش دچار حادثه شد. بر اساس این گزارش، امدادگران در یک عملیات یک‌ساعته توانستند پیکری جان این کارگر از عمق چندمتری زمین خارج کنند.

۷۰روز از بلاتکلیفی

کارگران «پویانخ ایلام» گذشت

باگذشت ۷۰روز از بیکاری کارگران شاغل در کارخانه پویانخ ایلام،هنوزاین کارگران بیکریازگشت به‌شغل سابق خودهستند. به‌گزارش خبرننگار ایلنا،از روزیکم فروردین‌ماه سال جاری، حدود ۱۷۰ نفر از کارگران کارخانه پویانخ واقع در شهرک صنعتی ششدار، به‌پهانه «کمبود مواد اولیه» و «کود بازار فروش»، از ورود به کارخانه منع شده‌اند و با تعطیلی موقت کارخانه، برخی کارگران برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شده‌اند. در این زمینه یکی از کارگران تعدیلی پویانخ ایلام به ایلنا گفت: مشکلات پویانخ از شهریورماه سال گذشته آغاز شده بطوری که طی این مدت هیچ مرجع یا مسئولی پاسخ روشنی درباره تعیین تکلیف وضعیت شرکت و پرداخت مطالبات ارائه نداده است. او افزود: در طول چندماهه‌ای که بیکارک‌شدم و جستجوی کار به‌واحدهای صنعتی و خدماتی زیادی مراجعه کرده‌ام،ما به دلیل شرایط سنتی ما، تا این لحظه هیچ کاری برای من و سایر همکارانم پیدا نشده است. او گفت: در حالی من و سایر همکارانم به دنبال ایجادشرایط‌برای بازگشت به کار هستیم که مسئولان در جلسات مختلف وعده بازگشت به کار کارگران تعدیلی را می‌دهند. او با بیان اینکه شرایط معیشتی خوبی ندارد، گفت: برخی همکاران که توانایی مالی بهتری دارند به دستفروشی و کار در موسسات کرایه‌خور مشغول شده‌اند اما برخی دیگر به دلیل ناتوانی مالی همچنان بیکار هستند.در عین حال،مهلت پرداخت مقرری بیمه بیکاری برخی همکاران رو به اتمام است.

اعتراض پرستاران یزد به بی‌عدالتی

پرستاران یزد نسبت به تبعیض مزدی و عدم واریز معوقات مزدی اعتراض دارند. به گزارش ایلنا، این پرستاران که حدود شش‌ماه است معوقات تعرفه‌گذار و اضافه‌کار خود را نگرفته‌اند و صبح‌روز شنبه (نهم خرداد) به‌نشانه اعتراض مقابل استانداری تجمع کرده‌اند، می‌گویند: تعرفه‌های نابسازی که بسیار نا عادلانه محاسبه می‌شود، با تاخیر چنددهانه به‌حساب‌مان واری می‌شود. ما باید ماه‌ها منتظر پرداخت معوقات مزدی خود بمانیم. یک پرستار با تأکید بر اینکه عمده کادر درمان زیر خط فقر به سر می‌برند، گفت: بار اصلی خدمات در مان بر دوش پرستاران است اما حقوق‌های نجومی نصیب دیگران می‌شود. ما از تبعیض مزدی و بی‌عدالتی خسته‌ایم.

اقتصاد ایران در نقطه‌ای ایستاده که دو روایت کاملاً متفاوت از اولویت‌سیاست‌گذاری در برابر هم قرار گرفته‌اند؛ یک روایت بر ضرورت تمرکز کامل بر مهار تورم و کنترل نقدینگی تأکید دارد و روایت دیگر، به واسطه بحران معیشت، رشد فقر و فشار بر بازار کار، سیاست‌های حمایتی را مسأله‌فوری‌تر اقتصاد ایران می‌داند. این دو گانه در سراسری طی شکل گرفته که تورم در سطوح تاریخی بالا قرار دارد و نااطمینانی‌های ناشی از شرایط سیاسی و جنگ، فضای تصمیم‌گیری اقتصادی را پیچیده‌تر کرده است.

در چنین فضایی «سهراب دل‌انگیزان» اقتصاددان در گفت‌وگو با اقتصادنیوز، با رد تحلیل‌های مبتنی بر فشار تقاضا، معتقد است اقتصاد ایران با یک «شوک سمت عرضه» مواجه است؛ شوکی که هم تولید را مختل کرده و هم انتظارات فعالان اقتصادی را به تعویق انداخته است.

در شرایط فعلی که تورم در بالاترین سطح تاریخی خود قرار دارد و اقتصاد ایران با نااطمینانی‌های جنگ درگیر است، برخی کارشناسان معتقدند سیاست‌گذار باید بر کنترل تورم تمرکز کند اما برخی دیگر مسأله اصلی را بازار کار و افزایش نرخ فقر می‌دانند و به تبع آن معتقدند دولت باید به سیاست‌های حمایتی بیشتتر و جدیدتری روی بیاورد. کدام یک باشد؟ آیا می‌توان سیاست‌های حمایتی را به سیاست‌گذار پیشین‌ها کرد که

اثر تورمی نداشته باشد؟

در شرایط تورمی کنونی، کسانی که نرخ تورم را ناشی از افزایش تقاضای می‌دانند، لازم است موضوع را از ابتدا دوباره بررسی کنند. در شرایط جنگی و در وضعیت و در زیرساخت‌ها، روند واردات و کرانه‌ها یا همان محدوده‌هایی که می‌توانند عرضه را تأمین کنند، آسیب دیده‌اند و نچیره‌های تأمین نیز دچار اختلال شده‌اند، طبیعتاً با مشکلات ساختاری در «طرف عرضه» مواجه هستیم. در چنین شرایطی، چگونه می‌توان این شدت از تورم را ناشی از تقاضا دانست؟ اساساً چنین تحلیلی قابل پذیرش نیست.

ما پیشتر با نرخ تورم حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد مواجه بودیم که آن تورم تا حد زیادی ناشی از سمت تقاضا بود زیرا در آن مقطع، سمت عرضه از ثبات نسبی برخوردار بود اما اکنون که نرخ‌ها از ۳۰ تا ۳۵ درصد عبور کرده به سطوح بالاتری رسیده‌اند، این وضعیت عمدتاً ناشی از اختلالات است که در بخش عرضه وجود دارد. پرسش این است که این اختلال چگونه شکل گرفته است؟ بخشی از آن به حوزه‌های سخت‌افزاری و زیرساختی بازمی‌گردد که با از بین رفتن‌اند یا امکان‌بهربرداری از آنها محدود شده یعنی یا خود زیرساخت‌ها آسیب دیده‌اند یا به دلیل تنش‌های شدید، امکان استفاده از آنها وجود ندارد.

مسأله امروز، فراتر از این بحث‌هاست و در واقع، بقای جامعه در معرض خطر قرار گرفته است، آن هم نه بقای همه افراد، بلکه بقای نیروی کار و حداقل سطح زیست‌مورد نیاز آنها

گزارش

وضعیت کارگران کیش چوب، طی چند سال گذشته بدتر شده اما مسئولان در بی‌حل مشکلات این واحد تولیدی نیستند. کارگران می‌گویند دیگر نان خالی هم در سفره‌هایمان یافت نمی‌شود. تعدادی از کارگران کیش چوب در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: چندین سال است پرداخت دستمزد ما دچار تاخیرهای طولانی مدت شده و برای تأمین هزینه زندگی خانواده‌هایمان همدار و هم‌مشکل شده‌ایم.

یکی از این کارگران گفت: بدون پول روی رقتی به خانه را نداریم. بیشتر کارگران بومی منطقه نیستند و از سایر استان‌ها برای کار به این واحد واقع در جزیره کیش مهاجرت کرده‌اند. او با انتقاد از اینکه طی چندسال گذشته مسئولان نتوانست‌اند

به گزارش ایلنا؛ در نشست کمیسیون کارگری شهرستان بم که با حضور فرماندار، معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی فرمانداری، رئیس اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی، مسئولان تأمین اجتماعی، نمایندگان اداره صحت و نمایندگان شرکت‌های خودروسازی مستقر در منطقه ویژه اقتصادی آرگ جدید، در سالن اجتماعات فرمانداری بم برگزار شد، موضوع تعدیل نیرو در برخی واحدهای تولیدی و خودروسازی منطقه ویژه اقتصادی آرگ جدید و پیامدهای آن بر وضعیت معیشتی و اجتماعی کارگران، به‌طور جامع بررسی شد و پیگیری رفع این چالش‌ها در دستور کار قرار گرفت.

معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی فرماندار بم در این نشست با انتقاد از نحوه اجرای تعدیل نیرو در برخی شرکت‌ها اظهار کرد: مشکلات حوزه کارگری در منطقه ویژه اقتصادی آرگ جدید از موضوعی است که

نوع ایرانی

نان خشک و رفت و آمد ساده هم روزی ۱۰۰ هزار تومان هزینه دارد

دل‌انگیزان: مسأله کارگر تورم نیست، بقاست

می‌شود، کوچک‌شدن مداوم طبقه متوسط و افزایش جمعیتی است که با وجود اشتغال، عملاً زیر خط فقر زندگی می‌کنند. آیا تنها سیاستی که دولت می‌تواند سطح رفاه شاغلین را بالا ببرد افزایش حداقل دستمزد است؟

افزایش دستمزد اتفاق افتاده اما این افزایش با تعدیل نیروی کار همراه بوده است. علاوه بر این، میزان رشد دستمزد ه‌دار در مقایسه با افزایش قیمت کالاهای خوراکی اصلاً قابل قیاس نیست. مسأله کارگر امروز دیگر صرفاً نرخ تورم عمومی نیست، بلکه مسأله اصلی «افزایش قیمت خوراکی‌ها» و در نهایت «مسأله بقا» است.

در سبب تورمی، بیش از ۴۷۰ تا ۴۸۰ قلم کالا لحاظ می‌شود که تنها ۲۸ درصد آن خوراکی است در حالی که برای یک کارگر، بخش عمده و در عمل تقریباً تمام در آمد صرف تأمین خوراکی‌های می‌شود. بنابراین وقتی قیمت خوراکی‌هایش از ۱۰۰ درصد افزایش پیدا می‌کند، افزایش دستمزد عملاً نه تنها اثر مثبتی بر قدرت خرید کارگر ندارد، بلکه می‌تواند آن را کاهش بدهد. در این‌جا بحث این نیست که «کارفرمایی که خود نیز تحت فشار است، دستمزد را افزایش دهد» بلکه تأکید بر این است که دولت باید به‌صورت مستقیم اقدام کند؛ کالاها را از هر مسیر ممکن وارد کرد و خریداری و یک سبب کالایی مشخص ایجاد کند.

دولت باید سبب حمایتی خود را به‌در معرضی تنظیم کند و از نیروی کار، گروه‌های در معرض آسیب، طبقات کم‌درآمد و به‌ویژه کارمندان دولت و کارگران حمایت مؤثر و هدفمند به عمل آورد. این گروه‌ها باید به‌طور جدی تحت پوشش سیاست‌های حمایتی قرار بگیرند.

این کالاها باید بدون واسطه و به‌صورت مستقیم در اختیار خانوارهای کارگری و طبقات کم‌درآمد قرار گیرد. مقایسه دهک‌های درآمدی نیز نشان می‌دهد دهک‌های پایین‌تر بیشترین فشار تورمی را در بخش خوراکی‌ها تحمل می‌کنند و بخش عمده در آمدشان صرف همین اقلام می‌شود. به همین دلیل، معتقدیم دولت باید سبب حمایتی خود را به‌درستی تنظیم کند و از نیروی کار، گروه‌های در

وجود دارد؛ از جمله سال‌های پس از جنگ جهانی دوم که اقتصاد ایران پس از حدود دو سال تحمل بالاترین نرخ‌های تورم، در دو سال بعد به نرخ‌های تورم منفی ۱۰ تا منفی ۳۰ در صدر رسید. این تجربه نشان می‌دهد که اقتصاد ایران ظرفیت بازیابی سریع دارد.

ما با یک مجموعه تمدنی و نیروی انسانی مواجه هستیم که در این بسستر تاریخی شکل گرفته و در شرایط بحران، توان‌سازگاری بالایی دارد؛ به‌گونه‌ای که در ۵۰ سال گذشته نیز عمدتاً در فضای پر تنش و بحرانی فعالیت کرده‌است. البته اگر منظور بازسازی زیرساخت‌ها باشد، موضوع متفاوت است اما درباره ظرفیت‌های موجود اقتصادی، ایران حدود ۸۰ تا ۹۰ هزار کارخانه دارد که پیش از جنگ حدود ۶۰ درصد آنها فعال بوده و از حدود ۶۰ درصد ظرفیت خود استفاده می‌کردند (یعنی بازدهی کلی نزدیک به ۳۶ درصد).

بر این اساس، با همان سرمایه‌های موجود و از طریق تسهیل‌گری و بهبود شرایط فعالیت، می‌توان به سطح اقتصاد پیش از جنگ و حتی نرخ‌های رشد بالاتر بازگشت. در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ نیز مشاهده شد که با امضای برجام، اقتصاد ایران برای دو سال رشد اقتصادی بالا و تورم زیر ۱۰ درصد را تجربه کرد؛ از جمله رشد حدود ۱۳ تا ۱۴ درصدی و حتی ۱۵.۴ درصد در سال ۱۳۹۵. بنابر این اقتصاد ایران از ظرفیت بالایی برای بازیابی برخوردار است، مشروط بر اینکه شرایط لازم برای فعالیت آن فراهم شود. هر چند جنگ خسارات قابل توجهی به همراه داشته اما بر اساس تجربه‌های تاریخی، می‌توان گفت اقتصاد ایران پتانسیل بازگشت نسبتاً سریع به مسیر رشد را دارد.

تجربه شهرداریها که دور‌های طولانی بی‌ثباتی اقتصادی و نااطمینانی سیاسی را پشت سر گذاشته‌اند نشان می‌دهد که فرسایش طبقه متوسط معمولاً فقط یک مسأله اقتصادی نیست و به کاهش سرمایه اجتماعی، افت امید به آینده و افزایش مهاجرت منجر می‌شود. به نظر شما اقتصاد ایران امروز تا چه اندازه به چنین نقطه‌های نزدیک شده و مهم‌ترین تبعات اجتماعی گسترش فقر و تضعیف طبقه متوسط چه خواهد بود؟

متأسفانه این بخش را تجربه کردیم و تجربه تلخی است. بخش عمده‌ای طبقه متوسط طبقه نخبه‌ماهر را ناخودآگاه از دست داده‌ایم. پایه‌صورت مهاجرت از ایران یا کسانی که تجربه کاری کرده‌اند و فرسایش توان و مهارت وارد آنها دیدیم. تعداد بسیار زیادی از جوانان ما تحصیل کرده هستند و نرخ بی‌سوادی در کشور ما جزو نرخ‌های بسیار پایین در دنیا است. با توجه به فرهنگ انعطاف‌پذیری اجتماعی، اگر شرایط کار فراهم شود، این افراد می‌توانند سریعاً مهارت‌های خود را بازیابی کنند. اگر در داخل کشور اعتماد کافی و تسهیل‌گری مناسب ایجاد شود، حتی بخش قابل توجهی از مهاجران نیز می‌توانند بازگردند.

این امر نیازمند یک تسهیل‌گری و سه‌عصر در داخل کشور است تا فرصت‌ها دوباره خلق شوند. اگر ما با یک فضای امن بین‌المللی مواجه شویم، به گونه‌ای که دیگر خطری ما را تهدید نکند، درگیر دشمن خارجی نباشیم و بتوانیم سرمایه‌گذاران خارجی را دعوت کنیم، معتقدم می‌توانیم تمام بخش‌های در دست‌رفته را در یک دوره ۱۰ ساله کاملاً بازیابیم.

تأخیر افتاده و افزایش اقساط معوقه و نگرانی‌های معیشتی، به شدت زندگی آنها را تحت تأثیر قرار داده و باعث آسیب به کرامت و اعتبار کارگران شده است.

به گفته یکی دیگر از کارگران، شرایط مالی دشوار باعث شده برخی از کارگران محل کار خود را ترک کنند و برخی دیگر به دلیل نداشتن شرایط کار در محیط‌های صنعتی، ناچاراً شرایط بی‌بولی محل کار خود را بپذیرند.

او گفت: کارگران حداقل حقوق را دریافت می‌کنند و هیچ مزایای جانبی مانند اضافه‌کاری برای بهبود وضعیت مالی ندارند. مدت‌هاست پولی برای زن و فرزندمانم نفرستاده‌ایم و سفره‌های خانواده‌هایمان خالی است. حال‌انان خالی هم به سختی در سفره‌های ما پیدا می‌شود.

به گفته این کارگر، مسأله اصلی این است که مسئولان تکلیف مطالبات مزدی کارگران کیش چوب را که سابقه کار بعضی از آنها ۱۰ تا ۱۵ سال است، مشخص نمی‌کنند. او تأکید می‌کند که این کارگران عمر خود را پای خدمت به تولید گذاشته‌اند و نباید با آنها ایگنونه رفتار شود.

توسعه در روند ثبت و رسیدگی به وضعیت بیمه‌ای کارگران، خواستار همکاری بیشتر شرکت‌ها با نهادهای مسئول شد. فرماندار نیز با اشاره به پیامدهای گسترده تعدیل نیرو در منطقه گفت: بیکاری می‌تواند زمینه‌ساز افزایش فقر، آسیب‌های اجتماعی و مشکلات معیشتی در جامعه شود.

وی افزود: منطقه ویژه اقتصادی آرگ جدید نقش مهمی در اشتغال شهرستان دارد و هر گونه تعدیل نیرو در این مجموعه، در صورت تداوم، می‌تواند آسیب‌های بیشتری به جامعه وارد کند. اگر این روند ادامه یابد، افزایش فقر و مشکلات اجتماعی دور از انتظار نخواهد بود.

در ادامه، نمایندگان برخی شرکت‌های خودروسازی حاضر در جلسه نیز به بیان توضیحاتی درباره کاهش نیرو و توقف تولید پرداختند. نماینده شرکت آرمان موتور گفت: از ابتدای سال جاری، روزانه بین ۸۰ تا ۱۰۰ نفر به دلیل کاهش نیاز ناشی از افت تولید از مجموعه خارج شده‌اند و حقوق آنان نیز پرداخت شده‌است.

وی افزود: تعداد نیروی‌های این شرکت از ۵۵۰ نفر به حدود ۵۲۰ نفر کاهش یافته و این موضوع صرفاً ناشی از افت تولید نبوده، بلکه بخشی از آن به دلایل انضباطی، ترک کار و استعفا هم‌بوط می‌شود.

در این نشست، بر ضرورت هماهنگی بیشتر میان شرکت‌ها، دستگاه‌های اجرایی و نهادهای نظارتی برای جلوگیری از بروز تنش‌های کارگری و کاهش آسیب‌های اجتماعی تأکید شد.

پرداخت حقوق در اختیار ندارد و بر همین اساس تا آخر خرداد ماه سال جاری، ناچاراً دوبار خطوط تولیدی کارخانه را متوقف کرده است. این شرایط کارگران را نگران آینده شغلی خود کرده است. بر اساس گفته‌های این کارگر، تأخیر ۵ ماهه در پرداخت حقوق کارگران، آنها را در شرایط بسیار نامناسبی قرار داده است. جداز حقوق معوقه، دو سال حق عیدی کارگران (۱۴۰۴ و ۱۴۰۵) به

و موجب بروز مشکلات جدی برای کارگران و خانواده‌های آنان می‌شود. کارگری که لا‌اچنان مطلع می‌شود، از روز بعد نباید سدر کار حاضر شود، با بحران معیشتی مواجه می‌شود و روند دریافت بیمه بیکاری و حقوق قانونی او نیز با تاخیر همراه خواهد شد. وی تأکید کرد: این روند نه تنها برای کارگران، بلکه برای کل فضای اجتماعی شهرستان نیز آسیب‌زرا است و باید شرکت‌ها پیش از هر گونه تصمیم‌گیری، هماهنگی‌های لازم را با دستگاه‌های اجرایی انجام دهند.

رئیس اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی به‌نیز در این جلسه با اشاره به وضعیت پرورنده‌های کارگری گفت: در حال حاضر هیچ پرونده بلاکلیفی در اداره کار و رفاه اجتماعی موجود ندارد و همه پرونده‌ها در حال پیگیری است. شهردار اداره، رئیس اداره کار منطقه ویژه اقتصادی بم نیز در ادامه اظهار کرد: بیش از ۶۰۰ پرونده مربوط به مطالبات و معوقات کارگری در حال بررسی است و معرفی کارگران به سازمان تأمین اجتماعی نیز در دستور کار قرار دارد. وی افزود: اگر فرآیند معرفی کارگران به تأمین اجتماعی به‌موقع انجام نشود، رسیدگی به حقوق و مطالبات آنان با تاخیر مواجه می‌شود. بر همین اساس به شرکت‌ها اعلام شده است که فهرست نیروهای خود را ظرف یک ماه به تأمین اجتماعی ارسال کنند، اما متأسفانه برخی واحدها در این زمینه کوتاهی کرده‌اند.

معاون حقوقی تأمین اجتماعی نیز در این نشست با تأکید بر لزوم

